

اثر جلبک‌های سبز-آبی و سبز *Dunaliella*، *Chlorella*، *Spirulina* و عناصر معدنی بر تحریک فرایندهای متابولیکی و بیوشیمیایی جوانه‌زنی بذر زرین گیاه (*Dracocephalum kotschy*) (Boiss.)

رضوان قناد، فروغ اکبری و مریم مددکار حق جو*

دریافت: ۱۳۹۴/۱۰/۲۵ / پذیرش: ۱۳۹۵/۹/۲۵ / چاپ: ۱۳۹۵/۱۲/۲۸

گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران

*مسئول مکاتبات: madadkar.m@lu.ac.ir

چکیده. در این مطالعه، تأثیر پیش تیمارهای متشکل از جلبک‌های سبز-آبی و سبز و نیز مواد معدنی، بر تحریک فعالیت‌های بیوشیمیایی و متابولیکی جوانه‌زنی بذر زرین گیاه (*Dracocephalum kotschy* Boiss.) بررسی شد. پرایمینگ با سه نوع جلبک، سبز-آبی *Spirulina platensis* Geitler، جلبک سبز *Chlorella vulgaris* Beyerinck و جلبک سبز *Dunaliella bardawil* UTEX-2538 and/or *IR-1* (Isolated from Gave-Khooni) و نیز محیط کشت غذایی تغییر یافته جانسون، به صورت تیمار با سوسپانسیون فیلتر شده جلبکی یا تیمار با جلبک زنده در درون محیط کشت، اعمال شد. چون گونه‌های *Dunaliella* ویژه آب‌های شور هستند، لذا از محیط کشت غذایی حاوی ۰/۶ درصد NaCl برای آنها و برای *Spirulina* از محیط کشت حاوی ۰/۱ درصد NaCl استفاده شد. پس از خاتمه پرایمینگ، فعالیت‌های آنزیمی و محتوای قندها در بذور ارزیابی و پس از کشت بذور پرایم شده درون پلیت، برخی شاخص‌های جوانه‌زنی و رشد دانه رست‌ها اندازه‌گیری شدند. فعالیت آنزیم‌های آلفا و بتا آمیلاز، دهیدروژناز، قند کل و احیاکننده و پروتئین کل بذر، در محیط کشت فاقد نمک (استفاده شده برای *Chlorella*) و در رتبه بعدی در حضور ۰/۱ درصد نمک (برای *Spirulina*)، از بقیه تیمارها بیشتر بود. در محیط کشت واجد نمک ۰/۶ درصد، حضور جلبک قادر به بهبود شاخص‌ها نبود اما در محیط بدون نمک، تأثیر مثبت جلبک‌ها بیشتر شد. سوسپانسیون فیلتر شده *Spirulina* به تنهایی یا در محیط کشت دارای ۰/۱ درصد نمک، بیشترین مقادیر فعالیت آنزیم‌های آمیلاز، قند کل و درصد جوانه‌زنی و *Chlorella* سبب افزایش فعالیت آنزیم دهیدروژناز و بیشترین طول ریشه چه شد. سوسپانسیون فیلتر شده *Dunaliella* در محیط کشت فاقد نمک، سبب افزایش فعالیت آنزیم‌های آمیلاز و نیز مقدار قندهای احیاکننده شد.

واژه‌های کلیدی. جلبک، زرین گیاه، فرایندهای بیوشیمیایی، شاخص‌های رشد

Effect of blue-green and green algae *Spirulina*, *Chlorella*, *Dunaliella*, and minerals on the stimulation of metabolic and biochemical processes of germination in *Dracocephalum kotschy* Boiss. seeds

Rezvan Ghannad, Forough Akbari & Maryam Madadkar Haghjou*

Received 15.01.2016/ Accepted 15.12.2016/ Published 18.03.2017

Department of Biology, Faculty of Science, Lorestan University, Khorramabad, Iran

*Correspondent author: madadkar.m@lu.ac.ir

Abstract. The effects of some pretreatments including blue-green and green algae and minerals on the induction of metabolic and biochemical process of germination were studied in *Dracocephalum kotschy* Boiss. seeds. The seeds were pretreated with green algae *Spirulina platensis*, *Chlorella vulgaris* and *Dunaliella bardawil* or *D. IR-1* (Isolated from Gave-Khooni-salt marsh) and modified Johnson nutrient medium. *Dunaliella* species belong to salt marshes and waters, hence their medium was prepared by means of 0.6 % NaCl. *Spirulina's* nutrient medium (NM) included 0.1% NaCl. The activities of α -amylase, β -amylase, dehydrogenase, content of total sugar, reducing sugars and total protein (all were measured after priming) increased in comparison with control. Treatment without NaCl and the treatment with 0.1 % NaCl caused the highest amount of the parameters mentioned. In the presence of salt (often at 0.6 % NaCl), algae could not improve and increase the parameters. In contrast, in the absence of salt, the positive effects of algae increased. Germination indices and length of shoots and roots which were measured after sowing the seeds into Petri-dishes, showed some positive effects regarding the pretreatments. *Spirulina* cells filtration with or without NM (including 0.1% NaCl) caused the highest activities in α -amylase and β -amylase and the highest amount of total sugar and FGP. *Chlorella* filtration led to the increment of dehydrogenase activity and also the root's length. *Dunaliella* cells filtration in NM (without salt) increased α -amylase and β -amylase activities and the reducing sugars.

Keywords. algae, *Dracocephalum*, growth indices, metabolic processes

مقدمه

بذرهای گیاهی در واقع منابع فشرده‌ای از کربوهیدرات‌ها، پروتئین و چربی‌ها هستند که به سهولت قابل انبارداری و ذخیره بوده و اگر بوسیلهٔ جانوران مصرف شوند نیز به خوبی قابل هضم و جذب هستند. بذر همچنین می‌تواند اصلاحات و دستکاری‌های ژنتیکی محققان اصلاح نباتات را به گیاهان نسل بعد منتقل سازند. خواب بذر پدیده‌ای فیزیولوژیک است که بذرهای بسیاری از گیاهان زراعی، مرتعی و علف‌های هرز با آن مواجه‌اند. این پدیده به گیاهان امکان می‌دهد که از طریق طولانی تر کردن زمان جوانه‌زنی، از امکان مناسب تر شدن موقعیت و شرایط جوانه‌زنی برخوردار شده، بقا و حیات خود را برای سال‌های طولانی تضمین کنند و در اوضاع نامساعد محیطی زنده بمانند (Allen & Meyer, 2002). البته بایست در نظر داشت که برای تکثیر و زراعت گیاهان مهم و دارویی و حتی برخی بذر گیاهان جنگلی، رهایی از خواب و جوانه‌زنی یکنواخت، ضروری است. از عوامل مؤثر در ایجاد خواب بذر میتوان به ترکیبی از عوامل مورفولوژیک و فیزیولوژیک اشاره کرد. میزان خواب بذر متأثر از عوامل مختلفی است که از جمله آنها میتوان به تعداد لایه‌های پوششی بذر و نوع اپیدرم، فرابر میوه، موقعیت دانه روی گیاه، اندازه و وزن بذر، سن گیاه، طول مدت روز و زمان برداشت اشاره کرد-De Castro et al., 2000; Debeaujion et al., 2000; Gealy & Yong, 1985; Egle, 1984; Bebawi et al., 1984; Kohli et al., 1997). برخی هورمون‌ها و آنزیم‌ها نظیر جیبرلین و آمیلازها، در حذف خواب و جوانه‌زنی بذر نقش اساسی دارند (Xie et al., 2007; Ogawa et al., 2003). آلفا آمیلاز و بتا آمیلاز دو آنزیم تجزیه‌کنندهٔ نشاسته‌اند و مقدار قند در بذر در حال جوانه‌زنی را افزایش میدهند و انرژی لازم برای رشد جنین را فراهم میکنند (Lu & Sharkey, 2004; Kashem et al., 1995). آنزیم آلفا آمیلاز ابتدا زنجیرهٔ نشاسته را تجزیه و الیگوساکاریدهایی تولید میکند که دارای بقایای آلفا ۱-۴ گلوکز هستند، سپس، آنزیم بتا آمیلاز با تجزیهٔ این الیگوساکاریدها، از انتهای غیر احیاکنندهٔ زنجیره، به صورت یک درمیان اتصالات α -1,4 را میشکند و دی ساکارید مالتوز تولید میکند. پس از این مرحله، آنزیم مالتاز میتواند موجب تبدیل مالتوز به مونوساکارید گلوکز شود (Niittyla et al., 2004; Kossmann & Lloyd,

1989; Beck & Ziegler, 2000). تولید آنزیم آلفا آمیلاز در لایهٔ آلورون توسط هورمون جیبرلین کنترل شده و این مورد برای جوانه‌زنی بذر ضروری است (Xie et al., 2007; Ogawa et al., 2003). دهیدروژنازا آنزیم‌هایی هستند که با استفاده از NADPH، NADH یا ریبوفلاوین در هر دو فرایند هوازی و بی‌هوازی تنفس و تولید انرژی مشارکت میکنند (Robert et al., 2009). براساس تحقیقات Jones و همکاران (1999)، فرایندهای تنفس بی‌هوازی در طی مراحل استراحت دانه و نیز مراحل ابتدایی جوانه‌زنی در دانه انجام میشوند؛ زیرا در بذر خشک، به علت ممانعت پوشش دانه از نفوذ اکسیژن، تجزیه و آزادسازی ذخایر غذایی صورت نمیگیرد و در مراحل آغازین جوانه‌زنی نیز بررسی‌ها انجام فرایندهای بی‌هوازی در تولید انرژی را تأیید میکنند. در طی جذب آب، با نرم‌تر شدن پوشش دانه و امکان ورود اکسیژن، فرایندهای هوازی تقویت میشوند. اندازه‌گیری فعالیت دهیدروژنازا در ابتدای کاشت بذر *Cawpea* به کوشش Oaikhena و همکاران (2013)، نشان داد که فعالیت آنزیم‌های دهیدروژناز، در همان روز اول کاشت، بسیار بالاست ولی پس از آن به شدت، افت کرده و پس از روز ششم کاشت، مجدداً افزایش مییابد و این فعالیت‌ها، انرژی لازم فرایندهای جوانه‌زنی و رشد را تأمین میکنند.

زرين گیاه با بادرنجبویه دنايي (*Dracocephalum kotschyi* Boiss.) گیاهی دارویی از تیره نعنائیان (Labiatae) است که به علت پراکنش وسیع در ایران با اسامی مختلف نظیر زرایی در منطقهٔ بختیاری، بالنگ‌بو در الموت و در برخی مناطق دیگر پلنگ‌مشک خوانده میشود. این گیاه چندساله، نیمه‌چوبی به طول ۲۰-۱۰ سانتیمتر با ساقه‌های چوبی، برگ‌های دمبرگ‌دار، تخم-مرغی شکل دندانه‌دار و گل‌های سفید متمایل به زرد است که از اوایل اردیبهشت ماه ظاهر شده و تا تیر ماه باقی میمانند. این گیاه انحصاری ایران بوده و خاستگاه آن شمال، غرب و مرکز ایران است (Rechinger, 1986). زرين گیاه در واقع در شمار گیاهان مهم و در معرض انقراض ایران است (Jalali & Jamzad, 1999). برداشت بی‌رویه این گیاه توسط افراد بومی در مرحله گلدهی، مانع از به بذر نشستن آن شده و در نتیجه باعث کاهش جمعیت این گیاه شده است. تحقیقات انجام شده در سال‌های اخیر

نشان داده که این گیاه دارای ترکیبات دارویی ارزشمند بوده و به علت اثرات درمانی در کاهش تب، اثرات ضد درد، ضد التهاب، ضد قارچ، ضد باکتری و درمان درد مفاصل و رماتیسم از قدیم مورد توجه مردم مناطق تحت رویش آن بوده است (Cox & Balick, 1994; Cordell *et al.*, 1991). در برگ‌های این گیاه ترکیبی به نام Spinal-z وجود دارد که از گذشته در درمان سرطان کاربرد داشته است (Jahaniani *et al.*, 2005). شناخت و استخراج ۹ ترکیب فلاونوئیدی چون کومارین و فلاونوئیدها که در پزشکی استفاده دارند، از این گیاه گزارش شده است (Gohari *et al.*, 2003). از اندام‌های این گیاه نیز دو مونوترپن گلیکوزید جدید به همراه ۷ ترپنوئید و فیتواسترول جدا شده است (Saeidnia *et al.*, 2004) که به مثابه ترکیبات دارویی ضد درد در موش آزمایشگاهی بررسی شدند (Golshani *et al.*, 2004). ترکیب لیمونن، که یکی از اجزای اصلی اسانس زرین گیاه است، به مثابه مهارکننده آنزیم مبدل آنژیوتانسین، ضد تومور، ضد ویروس و باکتری، خلط آور، عامل پیشگیری کننده از سرطان و رشد قارچ‌ها، ضد اسپاسم و مسکنی مؤثر است (Zargari, 1990). بذر این گیاه دارای خواب است که علیرغم رسیده و سالم بودن، در محیط مناسب جوانه نمی‌زند (Chang *et al.*, 2009). مطالعات محققان نشان داده که مرحله جوانه زنی بذور مرحله‌ای حساس است که تراکم و جمعیت گیاه کشت شده را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به عبارت دیگر، مراحل ابتدایی جوانه زنی، رشد گیاهچه و استقرار آن، حساس تر از مراحل بعدی هستند (Keiffer & Ungar, 1997)، زیرا طولانی بودن خروج ریشه‌چه و استقرار گیاهچه در زمین، سبب هجوم قارچ‌ها و عوامل بیماری‌زا به بذر به منزله یک منبع غذایی و نابودی آن می‌شود (Extension, 2015). بنابراین، در تحقیق حاضر از تکنیک پرایمینگ به منظور شکستن خواب بذر زرین گیاه استفاده شد. اساس پرایمینگ آن است که بذور با استفاده از آب یا محلول‌های برخی مواد شیمیایی تیمار می‌شوند، تا رویدادهای اولیه جوانه زنی در آنها القا و آغاز شود، ولی قبل از خروج ریشه‌چه، تیمارهای مزبور خاتمه می‌یابد و بذور تا رسیدن به رطوبت اولیه، خشک می‌شوند (Guttridge & Bright, 1978). پرایمینگ بذور در واقع روشی مهم و اقتصادی است که می‌تواند در سطح گسترده‌ای به منظور کمک به تسریع جوانه زنی و بهبود

یک‌نواختی رشد گیاهچه‌ها، به‌ویژه در محیط نامساعد از جمله وضعیت تنش به‌کار گرفته شود (Halmer, 2000). در تحقیقات مختلف، موارد زیادی از تأثیر مثبت نمک‌ها و یون‌های معدنی نظیر KNO_3 ، MgSO_4 ، CuSO_4 ، KH_2PO_4 و CuCl_2 به‌صورت یک ماده یا ترکیبی از دو ماده یا به‌شکل مجموعه‌ای از عناصر میکروالمان برای پرایمینگ بذر یا پوشش‌دادن سطحی بذور، استفاده شده و در بهبود شاخص‌های جوانه زنی مؤثر بوده‌اند (Farooq & Kadambot, 2017; Dewir *et al.*, 2011; Yaklich & Orzolek, 1977; Younis & Hatata, 1971). بنابراین، به نظر می‌رسد اسموپرایمینگ (خیساندن بذور در محلول‌های دارای پتانسیل آبی پایین) و هالوپرایمینگ (پیش تیمار بذور با محلول‌های نمکی غیرآلی) به‌صورت منبع کامل عناصر کم‌مصرف و پرمصرف، یعنی محیط کشت غذایی، بتواند تأثیر مثبتی بر بهبود فعالیت‌های متابولیکی بذور و جوانه زنی آنها اعمال کند. در دسته دیگری از تحقیقات، از نوع دیگری از پرایمینگ به نام بیوپرایمینگ، یعنی تأثیر عوامل زنده و بیولوژیک (نظیر قارچ *Trichoderma* و باکتری *Pseudomonas*) بهره‌گیری می‌شود. به‌طور کلی، می‌توان گفت تیمارهای بیولوژیک رشد گیاه را افزایش می‌دهند و ساز و کارهای مقاومت در گیاه را فعال می‌کنند (Singh *et al.*, 2007). امروزه، جلبک‌ها به منزله منبع بسیار ارزشمندی از نمک‌های معدنی، ویتامین‌ها، آنتی‌اکسیدان‌ها، هورمون‌ها و دیگر متابولیت‌های مهم مغذی مورد توجه فراوان هستند (Brune, 2011; Mani *et al.*, 2008). برخی بررسی‌ها نشان داده تلقیح جلبک‌ها در محیط‌های غذایی کشت گیاهان می‌تواند در بهبود رشد گیاه مؤثر باشد (Caffagni *et al.*, 2015).

در این تحقیق، از تیمار جلبک‌های سبز-آبی و سبز *platensis* *Spirulina* و *Chlorella vulgaris* و دو گونه جلبک سبز *Dunaliella*-IR-1 و *Dunaliella* bardawil UTEX-2538 به‌همراه محیط کامل غذایی کشت جلبک یا صرفاً با استفاده از سوسپانسیون فیلترشده (سانتریفوژ کردن و خالی کردن محلول محیط کشت رویی) سلول‌های جلبکی (بدون محیط کشت)، برای پرایمینگ بذور زرین گیاه استفاده شد. پس از خاتمه تیمارهای پرایمینگ و خشک کردن بذور، فعالیت‌های آنزیمی آلفا آمیلاز، بتا آمیلاز، دهیدروژناز، مقادیر قند کل، قند احیا کننده و مقدار پروتئین اندازه‌گیری شد و نیز نتایج بررسی شاخص‌های

تفکیک محیط کشت‌های غذایی مورد استفاده برای هر جلبک استفاده شد. میزان pH محیط‌ها روی ۷/۲-۷ تنظیم شد. سلول‌های جلبکی به تعداد 2×10^6 از جلبک‌های *Chlorella* و *Dunaliella* و مقدار ۲۰ میلی‌لیتر از سوسپانسیون جلبکی *Spirulina* در محیط کشت ویژه و استریل تلقیح شدند و به‌منظور رشد در محیط مناسب نوری $100 \mu\text{mol.m}^{-2}\text{s}^{-1}$ به مدت ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی و دمای $17/25 \pm 2^\circ\text{C}$ رشد قرار گرفتند. تمام نمونه برداری‌ها در مرحله لگاریتمی رشد (روزهای هشتم تا دهم) انجام شد و پس از این مرحله، بلافاصله سلول‌های جلبکی همراه با محیط کشت یا بدون آن در تیمار ۳ ساعته روی بذور زرین گیاه تأثیر داده شدند.

در مورد تیمارهای پرایمینگ، که شامل جلبک به‌همراه محیط کشت بوده اند، جلبک به‌همراه همان محیط کشتی که در آن رشد کرده، مورد استفاده قرار گرفته است و در تیمارهایی که بایست جلبک به‌صورت جداگانه و بدون محیط کشت (به‌صورت فیلترشده) بر بذور تأثیر داده شود، ابتدا مقدار ۱۰ میلی‌لیتر از سوسپانسیون جلبکی برداشت شد و پس از سانتریفوژ در ۱۰۰۰ g و تخلیه کامل محیط کشت رویی، مقدار ۱۰ میلی‌لیتر آب مقطر دو بار تقطیر (جهت تهیه یک محلول یکنواخت)، به آن اضافه و به آرامی مخلوط شد. این محلول سپس به‌منزله تیمار پرایمینگ استفاده شد. در مواردی که صرفاً محیط کشت، به‌عنوان تیمار استفاده شده، از محلول تازه و فاقد هرگونه سلول استفاده شد. در تمام موارد پرایمینگ، حجم تیمار اعمال‌شده معادل ۱۰ میلی‌لیتر و زمان آن ۳ ساعت بوده است.

بررسی آماری

طراحی آزمایش در قالب طرحی کاملاً تصادفی انجام شد. تیمارها شامل فاکتور پرایمینگ با سه نمونه جلبک‌های سبز-آبی *Spirulina platensis* و سبز *vulgaris* *Dunaliella* *bardawil* و *Dunaliella-IR-1*، *Chlorella* UTEX-2538 در داخل محیط کشت خود، یا صرفاً سوسپانسیون فیلترشده جلبکی در داخل آب مقطر یا محیط کشت فاقد جلبک، هریک در چهار تکرار بود. محاسبه و دسته‌بندی داده‌های آزمون با استفاده از نرم‌افزار Excel انجام شد، سپس نتایج با کمک نرم‌افزار SPSS مورد تحلیل آماری واریانس ANOVA و مقایسه میانگین چند دامنه‌ای دانکن قرار گرفت.

جوانه‌زنی بذور کشت شده در پلیت و رشد گیاهچه‌های حاصل از آنها در طی یک دوره ۱۵ روزه، یادداشت شد.

بنابراین به‌عنوان جمع‌بندی مطالب فوق و نیز نوآوری تحقیق حاضر میتوان گفت که اهمیت دارویی و اقتصادی گیاهان تیره نعنائیان، باعث شده که بسیاری از گونه‌های متعلق به این تیره در معرض برداشت بی‌رویه، تخریب و انقراض قرار بگیرند. از سوی دیگر وجود انواع خواب در بذور این تیره عملیات کشت آنها را با مشکل مواجه کرده است. بنابراین احیا، توسعه و به‌کارگیری اصولی گیاهان باقیمانده در طبیعت به‌منظور کشت این گیاهان ضروری است که در این تحقیق از تأثیر سلول‌های جلبکی و نیز عناصر معدنی محیط کشت برای این منظور استفاده شده است.

مواد و روش‌ها

تهیه بذور، آماده‌سازی محیط کشت‌های غذایی جلبک‌ها و طراحی تیمارها

بذور زرین گیاه از مرکز پاکان بذور اصفهان و نمونه‌های جلبکی *Spirulina platensis*، *Chlorella vulgaris* و دو گونه جلبک *Dunaliella-IR1* و *Dunaliella bardawil* (UTEX-2538) جداسازی‌شده از مرداب گاوخونی اصفهان و نیز هدیه دانشگاه تگزاس به کلکسیون جلبکی دانشگاه اصفهان بودند که توسط دانشگاه لرستان، تهیه شدند. کلیه مواد لازم برای تهیه محیط‌های کشت جلبکی از شرکت سیگما یا مرک تهیه شدند. محیط کشت تغییر یافته (Johnson et al., 1968, Shariati & Lilley, 1994) حاوی KNO_3 (5 mM), MgSO_4 (5 mM), CaCl_2 (0.2 mM), KH_2PO_4 (0.2 mM), FeCl_3 (2 μM), NaEDTA (5 μM), MnCl_2 (7 μM), ZnCl_2 (1 μM), CuCl_2 (1 μM), CoCl_2 (1 μM) و $(\text{NH}_4)_6\text{Mo}_7\text{O}_{24}$ (1 μM) تهیه شد و سپس مقادیر NaHCO_3 (16 mM) و ۰/۱ درصد نمک NaCl به‌منظور کشت *S. platensis* (تحت عنوان محیط کشت (A) N. M.) و NaHCO_3 (2 mM) و ۰/۶ درصد نمک NaCl جهت کشت *Dunaliella* (تحت عنوان محیط کشت (B) N. M.) استفاده شدند. برای کشت *C. vulgaris* و نیز برخی تیمارهای فاقد نمک، صرفاً از محیط کشت اصلی (تحت عنوان محیط کشت N. M. (C) بهره‌گیری شد. تذکر آنکه به‌منظور سهولت، از حروف اولیه کلمات Nutrient Medium و نیز حروف A، B و C برای

آماده‌سازی بذور و انجام تکنیک پرایمینگ

در آماده‌سازی بذور به‌منظور اعمال تیمارهای پرایمینگ، ابتدا بذور با محلول ویتاواکس ۰/۲ درصد به مدت ۱۰ دقیقه ضدعفونی شدند. سپس با آب دو بار تقطیر شست و شو داده شده و چندین خراش سطحی نیز برای کاهش قدرت پوسته ایجاد شد. به‌منظور اعمال پرایمینگ، تعداد ۵۰ عدد بذر سالم درون پتری‌دیش‌هایی با قطر ۱۰ سانتیمتر دارای دو عدد کاغذ صافی (زیر و روی بذور) قرار داده شدند و مقدار ۱۰ میلی‌لیتر از هریک از تیمارهای مزبور به بذور داخل هریک از پلیت‌ها اضافه شد. ۴ پتری‌دیش به‌عنوان ۴ تکرار و هر یک حاوی ۵۰ بذر نیز شاهد در نظر گرفته شد. در مرحله بعد، کلیه پتری‌دیش‌های حاوی بذور (تیمارها و نیز شاهد فاقد پرایمینگ) در دمای 16°C در تاریکی به مدت ۳ ساعت قرار گرفتند. در پایان زمان فوق‌الذکر تیمارهای پرایمینگ قطع و بذور به‌منظور خشک شدن به مدت ۲۴ ساعت در دمای 16°C و تاریکی قرار گرفتند. به‌منظور اطمینان، توزین بذور پس از پرایمینگ و مقایسه آن با اوزان قبل از پرایمینگ، نیز صورت گرفت.

سنجش فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز

برای بررسی فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز از روش Black و همکاران (1996) استفاده شد و نمونه استاندارد آنزیم آلفا آمیلاز از شرکت سیگما تهیه شد. بذور پرایم‌شده، در حضور بافر فسفات ۰/۲ مولار با $\text{pH}=7/4$ که حاوی ۲ میلی‌مولار CaCl_2 بود، در درون هاون ساییده شد و پس از سانتریفوژ و افزودن نشاسته و معرف یدیدوره، تغییرات جذب نمونه در مقابل بلانک در طول موج ۶۲۰ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر (Microtiter Biotec plate reader مدل Epoch) خوانده شد. گفتنی است که در کلیه اندازه‌گیری‌های ذیل نیز از دستگاه اسپکتروفوتومتر ذکر شده استفاده شد.

سنجش فعالیت آنزیم بتا آمیلاز

بررسی فعالیت آنزیم بتا آمیلاز، براساس روش Bernfeld (1955) با اندکی تغییرات انجام شد و برای ساخت استاندارد از ۳۰ میلی گرم D-مالتوز محصول شرکت سیگما استفاده شد. بذور پرایم‌شده در آب مقطر، در درون هاون ساییده و سپس سانتریفوژ شدند. عصاره بدست آمده با بافر فسفات ۰/۲ مولار با $\text{pH}=7/4$ و نشاسته ۰/۲ درصد و ۱۵۰ میکرولیتر دی‌نیترو سالیسیلیک اسید (DNS) مخلوط شد و به مدت ۱۰ دقیقه در دمای 90°C در

درون بن‌ماری قرار گرفت. تغییرات جذب نمونه‌ها، سپس در مقابل بلانک در طول موج ۵۴۰ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر خوانده شد.

سنجش فعالیت آنزیم دهیدروژناز

سنجش فعالیت آنزیم دهیدروژناز طبق روش Kittock & Law (1968) انجام شد. بذور پرایم شده با بافر Trizma Base با $\text{pH}=7/6$ ، حاوی ۰/۰۵ گرم تری‌فیل تترازولیوم کلراید (TTC) مخلوط شد و سپس در درون آون در دمای 30°C درجه به مدت ۳ ساعت قرار گرفتند و پس از آن با محلول متیل سلوسولو حاوی ۰/۲۵ گرم تری‌کلرو استیک اسید (TCA)، ساییده شد. تغییرات جذب نمونه در مقابل بلانک در طول موج ۴۸۵ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر اندازه‌گیری شد.

سنجش قند کل

سنجش قند کل مطابق روش Albalasmeh و همکاران (2013) صورت گرفت و ساخت استاندارد با استفاده از D-گلوکز محصول شرکت سیگما صورت گرفت. بدین‌منظور، از ۱/۵ میلی‌لیتر آب مقطر و ۶۰۰ میکرولیتر اسید سولفوریک برای استخراج عصاره از بذور استفاده شد. بعد از مخلوط کردن مواد لازم، تغییرات جذب نمونه در مقابل بلانک در طول موج ۳۱۵ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر اندازه‌گیری شد.

سنجش قندهای احیا کننده

سنجش قند احیاکننده مطابق روش Miller و همکاران (1959) انجام شد و از D-گلوکز محصول شرکت سیگما به‌عنوان نمونه استاندارد، استفاده شد. برای سنجش قند احیاکننده، از ۱/۵ میلی‌لیتر آب مقطر و ۲۰۰ میکرولیتر دی‌نیترو سالیسیلیک اسید (DNS) برای عصاره‌گیری بذور استفاده شد. سپس، نمونه‌ها به مدت ۱۰ دقیقه در دمای 90°C درجه قرار گرفتند. پس از خروج نمونه‌ها از بن‌ماری، تغییرات جذب نمونه در مقابل بلانک در طول موج ۵۴۰ نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر اندازه‌گیری شد.

سنجش پروتئین کل

اندازه‌گیری مقدار پروتئین محلول کل به روش Bradford (1976) و با استفاده از محلول کوماسی برلیانت بلو و خواندن جذب نمونه‌ها در طول موج ۵۹۵ نانومتر با استفاده از دستگاه از

جلبک *Spirulina platensis* حاوی ۰/۱ درصد نمک (NaCl)،
 (۲) بذر پراریم شده با محیط کشت غذایی (N. M. (B) (استفاده-
 شده برای رشد جلبک *D. IR-1* و *D. bardawil* حاوی ۰/۶
 درصد نمک (NaCl)، (۳) بذر پراریم شده با محیط کشت غذایی
 (N. M. (C) (استفاده شده برای رشد جلبک *Chlorella*
vulgaris، فاقد نمک (NaCl)، (۴) بذر پراریم شده صرفاً با
 سوسپانسیون فیلترشده جلبکی *S. platensis* (رشد یافته در محیط
 کشت غذایی (N. M. (A)، (۵) بذر پراریم شده با سلول‌های
 جلبک *S. platensis* + محیط کشت غذایی (N. M. (A)، (۶)
 بذر پراریم شده صرفاً با سوسپانسیون فیلترشده جلبکی *vulgaris*
 (رشد یافته در محیط کشت غذایی (N. M. (C)، (۷) بذر
 پراریم شده با سلول‌های جلبک *C. vulgaris* + محیط کشت
 غذایی (N. M. (C)، (۸) بذر پراریم شده صرفاً با سوسپانسیون
 فیلترشده جلبکی *D. IR-1* (رشد یافته در محیط کشت غذایی (N.
 (B)، (۹) بذر پراریم شده با سلول‌های جلبک *D. IR-1* +
 محیط کشت غذایی (N. M. (B)، (۱۰) بذر پراریم شده با
 سوسپانسیون فیلترشده جلبکی *D. IR-1* + محیط کشت غذایی N.
 (C)، (۱۱) بذر پراریم شده صرفاً با سوسپانسیون فیلترشده
 جلبکی *D. bardawil* (رشد یافته در محیط کشت غذایی (N.
 (B)، (۱۲) بذر پراریم شده با سلول‌های جلبک *D.*
bardawil + محیط کشت غذایی (N. M. (B)، (۱۳) بذر پراریم-
 شده با سلول‌های جلبک *D. bardawil* + محیط کشت غذایی
 (N. M. (C)

نتایج

بررسی تأثیر تیمارهای طراحی شده بر میزان فعالیت آنزیم-

های آلفا آمیلاز، بتا آمیلاز و دهیدروژناز

بررسی اثر تیمارهای مختلف پرایمینگ بر فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز
 در شکل A-۱ نشان می‌دهد که تمام تیمارها پس از گذشت ۳
 ساعت، سبب افزایش فعالیت آنزیم نسبت به شاهد شدند، اما
 بیشترین مقدار فعالیت از تأثیر تیمار شماره ۳ یعنی محیط کشت
 غذایی فاقد نمک (N. M. (C)، بر بذور زرین گیاه، بدست آمد.
 تیمار شماره ۱، یعنی محیط کشت (N. M. (A) و تیمار شماره ۵،

اسپکتروفتومتر صورت گرفت. سرم آلبومین گاوی (BSA) برای
 ترسیم منحنی استاندارد استفاده شد.

ارزیابی شاخص‌های جوانه‌زنی و رشد

به منظور بررسی و ارزیابی شاخص‌های جوانه‌زنی، ۵۰ بذر از هر
 یک از گروه‌های پراریم شده یا نشده (شاهد)، در داخل پتری‌دیش
 قرار داده شد و ۱۰ میلی‌لیتر آب مقطر استریل به آن اضافه شد.
 پتری‌دیش‌های محتوی بذور در شرایط فتوپریودیک و دمایی قبلی
 قرار داده شدند و ارزیابی جوانه‌زنی بطور مرتب و هر ۲۴ ساعت
 یکبار انجام گرفت. خروج ریشه چه به اندازه ۱ میلی‌متر به عنوان
 معیار جوانه‌زنی در نظر گرفته شد (Castro et al., 2000) و به-
 منظور آن که بیومس کافی برای ارزیابی شاخص‌های
 مورفولوژیک رشد فراهم شود، شمارش بذور جوانه‌زده تا روز
 پانزدهم صورت گرفت. در روز پانزدهم، برداشت بخش‌های
 هوایی و زیرزمینی گیاهچه‌های حاصل (با جداسازی از منطقه یقه)،
 به منظور اندازه‌گیری طول و وزن خشک ساقه چه و ریشه چه انجام
 شد.

مؤلفه‌ها و شاخص‌های جوانه‌زنی براساس فرمول‌های ذیل
 محاسبه شد.

رابطه ۱) درصد جوانه‌زنی نهایی، (Kader, 2005).

$$100 \times (\text{تعداد کل بذور} / \text{تعداد نهایی بذور جوانه زده}) = \text{FGP}$$

رابطه ۲) شاخص نرخ جوانه‌زنی، (Hosseini et al., 2013).

$$\text{GRI} = \sum n / \sum dn$$

n: تعداد بذورهای جوانه زده در هر روز / تعداد روزها از آغاز

آزمایش

رابطه ۳) شاخص بنیه یک، (Abbasian & Moemeni, 2013).

(ارتفاع ساقه چه + ارتفاع ریشه چه) = Vigour Index (I)

درصد جوانه‌زنی ×

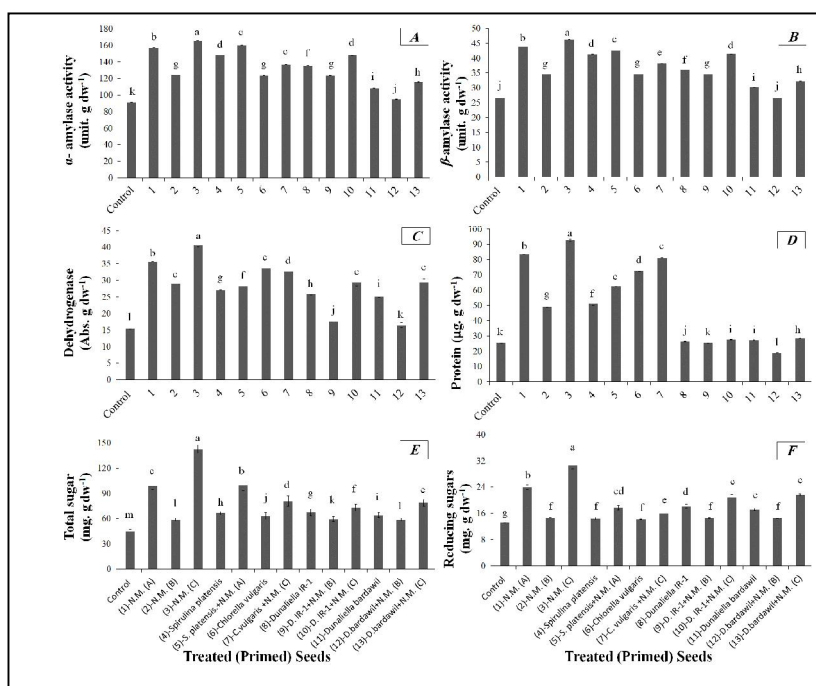
رابطه ۴) شاخص بنیه دو، (Abbasian & Moemeni, 2013).

وزن خشک + وزن خشک ریشه چه = Vigour Index (II)

درصد جوانه‌زنی × (ساقه چه

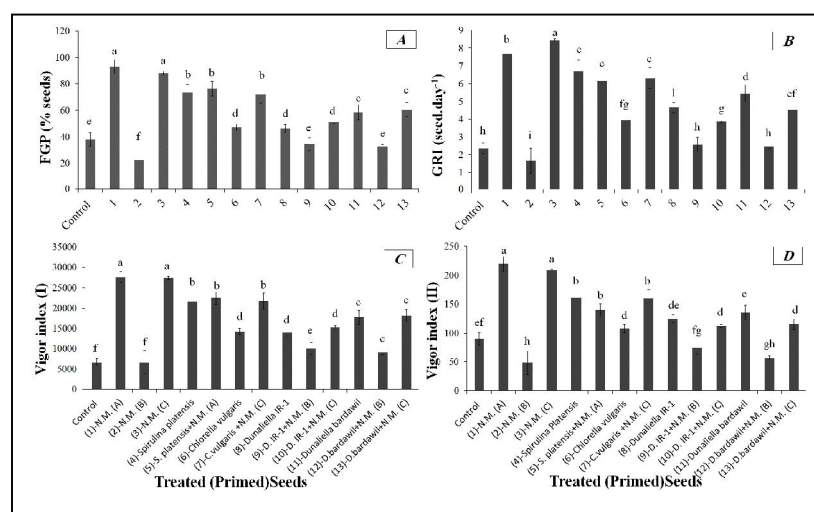
به منظور رعایت اختصار، در قسمت نتایج و بحث، صرفاً به ذکر
 شماره تیمارها به شرح زیر اکتفا شد.

(Control) بذر پراریم نشده، (شاهد)، (۱) بذر پراریم شده با محیط
 کشت غذایی (N. M. (A) (استفاده شده برای رشد

شکل ۱- میزان فعالیت آنزیم‌های مرتبط با جوانه‌زنی و مقادیر پروتئین، قند کل و قند احیاکننده در بذور پرایم‌نشده (شاهد) و پرایم‌شده، یک روز پس از خاتمه پرایمینگ و خشک‌شدن بذور. **A:** آلفا آمیلاز، **B:** بتا آمیلاز، **C:** دهیدروژناز، **D:** پروتئین، **E:** قند کل و **F:** قندهای احیاکننده در بذور زین گیاه. مقادیر، میانگین چهار تکرار $\pm$ StD بوده و حروف غیر یکسان مبین وجود اختلاف معنی‌دار بر اساس آزمون دانکن در سطح $p < 0.05$ هستند.

Fig. 1. Activities of enzymes involved in germination, and the content of protein, total sugar and reducing sugars in non-primed seeds (control) and primed seeds, one day after priming and drying the seeds. **A:** Alfa-Amylase, **B:** Beta-Amylase, **C:** Dehydrogenase, **D:** Protein, **E:** Total sugar and **F:** Reducing sugars in *Dracocephalum kotschy* Boiss seeds. Data are the means of four replicates with error bars representing St.D values. Data with different letters are significantly different, as measured by Duncan's test ($p \leq 0.05$).

شکل ۲- ارزیابی شاخص‌های جوانه‌زنی در بذور پرایم‌نشده (شاهد) و پرایم‌شده، در طول دوره رشد ۱۵ روزه. **A:** درصد جوانه‌زنی، **B:** سرعت جوانه‌زنی، **C:** ویگور (۱) و **D:** ویگور (۲)، در بذور زین گیاه (*Dracocephalum kotschy* Boiss). مقادیر، میانگین چهار تکرار $\pm$ StD بوده و حروف غیریکسان مبین وجود اختلاف معنی‌دار بر اساس آزمون دانکن در سطح $p < 0.05$ هستند.

Fig. 2. Evaluating germination indices in non-primed seeds (control) and primed seeds, after fifteen days growth period. **A:** Final germination percentage, **B:** Germination rate index, **C:** Vigor index I and **D:** Vigor index II in *Dracocephalum kotschy* Boiss seeds. Data are the means of four replicates with error bars representing StD values. Data with different letters are significantly different, as measured by Duncan's test ($p \leq 0.05$).

۳ و سپس تیمار ۱ است. باقی تیمارها مقادیر کمتر، اما بیشتر از شاهد، را به خود اختصاص دادند. این مسئله نشان می‌دهد که افزایش فعالیت آنزیم‌های آمیلازی بر اثر تیمارهای پرایمینگ، موجب تجزیه نشاسته و افزایش قند قابل استفاده در فرایندهای جوانه‌زنی می‌شود.

بررسی تأثیر تیمارهای پرایمینگ بر شاخص‌های جوانه‌زنی بذور و رشد گیاهچه

بررسی نتایج حاصل از تأثیر تیمارهای پرایمینگ بر شاخص‌های جوانه‌زنی (شکل ۲)، نشان داد که از میان تمام تیمارها، به‌طور کلی تیمار بذور با محیط کشت‌های فاقد نمک و دارای ۰/۱ درصد نمک (یعنی با مقدار نمک کم)، سبب افزایش چشمگیر شاخص‌های مزبور شد. درعین حال، تیمار با جلبک *Chlorella* و به‌همراه محیط کشت و نیز تیمار با *Spirulina* بدون یا به‌همراه محیط کشت، نیز تأثیر مثبت قابل توجهی بر شاخص‌های جوانه‌زنی ارزیابی شده نظیر درصد جوانه‌زنی، سرعت جوانه‌زنی و بنه‌بذر ۱ و ۲ داشتند (شکل ۲). طول ساقه‌چه و ریشه‌چه گیاهچه‌های حاصل از بذور پرایم شده در کلیه تیمارها، نسبت به نمونه شاهد افزایش یافت (جدول ۱)، اما وزن خشک ساقه‌چه افزایش اندکی نشان داد و وجود نمک در محیط کشت به‌همراه تیمار با جلبک *D. bardawil* نیز سبب کاهش وزن خشک ساقه شد. وزن خشک ریشه‌چه، در نمونه شاهد از دیگرین بیشتر بود و در اثر تیمارهای پرایمینگ کاهش یافت (جدول ۱).

بحث

به‌رغم پراکنش زرین گیاه در مرکز و غرب ایران، این گیاه به دلایلی نظیر جوانه‌زنی نامنظم به‌علت خواب‌بذر، به‌عنوان گونه در حال انقراض یا گونه نادر (Jalali & Jamzad, 1999) معرفی شده است. با توجه به گزارش‌های فراوان در زمینه وجود ترکیبات مهم مغذی، آنتی‌اکسیدانی و عناصر معدنی موجود در جلبک‌های (*Spirulina*, *Chlorella* و *Dunaliella* Tang & Suter, 2011) و نیز تأثیر عناصر مغذی کم‌مصرف و پرمصرف بر بذور گیاهان پیش از جوانه‌زنی (Farooq & Kadambot, 2012)، در این تحقیق از تکنیک بیوپرایمینگ با جلبک‌های سبز-آبی، سبز و محیط کشت مغذی رشد جلبک‌ها (به‌عنوان اسمو و هالوپرایمینگ) به‌عنوان رویکردی جدید در جهت تسریع فرایندهای متابولیکی و

یعنی محیط کشت مزبور، به‌همراه جلبک *Spirulina*، از نظر تأثیر بر افزایش فعالیت آنزیم، در رتبه‌های بعدی اهمیت قرار داشتند. تیمار شماره ۱۲، که مربوط به محیط کشت دارای نمک و حاوی جلبک *D. IR-1* بود، کمترین مقدار فعالیت آنزیم در میان نمونه‌های تیمار شده را نشان داد، اگرچه نسبت به شاهد موجب مقداری افزایش شد. تغییرات بوجودآمده در میزان فعالیت آنزیم بتآمیلاز بر اثر اعمال تیمارهای پرایمینگ (شکل B-۱)، الگویی مشابه با فعالیت آنزیم آلفاآمیلاز را نشان داد و تیمار شماره ۳، موجب بیشترین افزایش در فعالیت آنزیم نسبت به شاهد شد. بذور تیمار شده شماره ۴ و ۱۰ که به‌ترتیب مربوط به تأثیر جلبک‌های *Spirulina* و جلبک *D. IR-1* بودند، نسبت به تیمارهای ۱ و ۵ در مراتب بعدی قرار داشتند. بررسی اثر پرایمینگ بر فعالیت دهیدروژناز در شکل C-۱، نتایجی تاحدودی مشابه با فعالیت آنزیم‌های آلفاآمیلاز و بتآمیلاز نشان داد، به‌نحوی که بیشترین تأثیر مربوط به تیمار محیط کشت بدون نمک و فاقد جلبک شماره ۳ بود. تأثیر محیط کشت دارای نمک (۰/۶ درصد) به‌همراه جلبک‌های *Dunaliella* (هر دو گونه) به‌مثابه تیمارهای ۹ و ۱۲، به‌صورت کمترین مقدار افزایش فعالیت آنزیم دهیدروژناز در میان تیمارها مشاهده شد. این نشان می‌دهد که تأثیر منفی نمک محیط کشت، زمانی که جلبک‌های *Dunaliella* به آن افزوده شدند، نسبت به وضعیت بدون جلبک (تیمار شماره ۲) بیشتر بوده و درواقع به میزان کمتری سبب افزایش فعالیت آنزیم دهیدروژناز نسبت به شاهد شده است.

بررسی تأثیر تیمارهای پرایمینگ بر مقدار پروتئین کل بذور

سنجش مقدار پروتئین (شکل شماره D-۱)، بالاترین مقدار پروتئین بذور را دوباره در تیمار ۳ و سپس در تیمار ۱ نشان داد، اگرچه محیط کشت فاقد نمک به‌همراه جلبک *Chlorella* نیز مبین وجود مقدار قابل‌ملاحظه پروتئین بودند. کمترین مقادیر پروتئین در تیمارهای ۸ تا ۱۳، که مربوط به تیمارهای جلبک *Dunaliella* بود، ملاحظه شد.

بررسی تأثیر تیمارهای پرایمینگ بر مقدار قند کل و قندهای احیاکننده

سنجش مقادیر قند کل و قندهای احیاکننده (شکل‌های شماره E-۱ و F-۱)، شباهت نمودار آنها را با الگوی فعالیت آنزیم‌های آلفاآمیلاز و بتآمیلاز نشان‌دهنده برتری مقدار قند در تیمار شماره

جدول ۱- مقایسه‌های میانگین اثر نوع تیمارهای پرایمینگ بر شاخص‌های رشد دانه رست‌های زربین گیاه. مقادیر، میانگین چهار تکرار بوده و حروف غیریکسان براساس آزمون دانکن، بیانگر وجود اختلاف معنی‌دار در سطح $p < 0.05$ هستند.

Table. 1. Comparison of means from the effect of priming treatments on germination and growth in *Dracocephalum kotschy* Boiss. seeds. Data are the means of four replicates with error bars representing St.D values. Data with different letters are significantly different, as measured by Duncan's test ($p \leq 0.05$).

Treatment Number	Stem DW (mg)	Root DW (mg)	Shoot length (mm)	Root length (mm)
Control	۱/۸ ^c	۰/۶ ^a	۵۵ ^h	۱۲۱ ^h
شماره ۱	۱/۹ ^{ab}	۰/۳۲ ^{cd}	۱۳۴ ^d	۱۶۳ ^{ef}
شماره ۲	۱/۹ ^b	۰/۲۸ ^{d-f}	۱۳۵ ^{cd}	۱۶۱ ^{fg}
شماره ۳	۲/۰ ^a	۰/۳۸ ^b	۱۴۴ ^a	۱۶۸ ^a
شماره ۴	۱/۹ ^{ab}	۰/۲۸ ^{d-f}	۱۳۲ ^c	۱۶۳ ^{de}
شماره ۵	۱/۷ ^c	۰/۲۷ ^{ef}	۱۳۳ ^c	۱۶۱ ^{fg}
شماره ۶	۲/۰ ^{ab}	۰/۳۴ ^{bc}	۱۳۶ ^{bc}	۱۶۷ ^{ab}
شماره ۷	۱/۹ ^{ab}	۰/۳۰ ^{d-f}	۱۳۶ ^{b-d}	۱۶۷ ^{ab}
شماره ۸	۲ ^{ab}	۰/۳۱ ^{c-e}	۱۳۷ ^b	۱۶۶ ^{a-c}
شماره ۹	۱/۹ ^b	۰/۲۷ ^{d-f}	۱۳۰ ^f	۱۶۲ ^{ef}
شماره ۱۰	۱/۹ ^{ab}	۰/۲۹ ^{d-f}	۱۳۵ ^{cd}	۱۶۵ ^{b-d}
شماره ۱۱	۲/۰ ^{ab}	۰/۳۱ ^{c-e}	۱۳۷ ^b	۱۶۶ ^{a-c}
شماره ۱۲	۱/۵ ^d	۰/۲۵ ^f	۱۲۴ ^g	۱۶۰ ^g
شماره ۱۳	۱/۶ ^{ab}	۰/۲۷ ^{ef}	۱۳۵ ^{cd}	۱۶۴ ^{c-d}

شاخص‌های ارزیابی شده در جدول، به ترتیب از راست به چپ عبارتند از: وزن خشک ساقه چه، وزن خشک ریشه چه، طول ساقه چه و طول ریشه چه.
Evaluated indices in the table (right to left) are: shoot dry weight, root dry weight, shoot length and root length.

در تحقیق حاضر، افزایش پروتئین کل، در اغلب تیمارهای پرایمینگ اعمال‌شده، مشاهده شد. این امر نشان‌دهنده اثر تیمارهای پرایمینگ در به‌راه انداختن فرایندهای سنتز پروتئین در جهت جوانه‌زنی و خروج ریشه چه است. تیمار بذور که با محیط کشت N. M. (C)، که فاقد نمک بوده است، در افزایش مقدار پروتئین کل سلولی از دیگر تیمارها مؤثرتر بود و اثر محیط کشت N. M. (A) با مقدار نمک ۰/۱ درصد NaCl، از این نظر، در مرتبه بعدی قرار داشت. محیط کشت حاوی ۰/۶ درصد نمک NaCl، چه در حضور جلبک‌ها و چه در غیاب آنها (تیمارهای ۲، ۹ و ۱۲)، بر مقدار پروتئین کل سلول و نیز فعالیت آنزیم‌های آلfa و بتa آمیلاز تأثیر افزایشی کمتری نسبت به شاهد اعمال کرد. بیشترین مقدار فعالیت آنزیم‌های آلfa آمیلاز و بتa آمیلاز در پرایمینگ بذور با تیمار شماره ۳ و پس از آن، بر اثر اعمال تیمار شماره ۱ مشاهده شد. دهیدروژنازها آنزیم‌هایی از گروه اکسیدورداکتازها هستند که از هر دو طریق هوازی و بی‌هوازی در تأمین انرژی برای حیات بذور و نیز فرایندهای جوانه‌زنی مشارکت می‌کنند. مقدار فعالیت دهید-

بیوشیمیایی در بذور زربین گیاه استفاده شد. نتایج حاصل نشان داد که تکنیک‌های پرایمینگ به‌کارگرفته شده، سبب تحریک فعالیت‌های متابولیکی و افزایش جوانه‌زنی در بذورهای زربین گیاه می‌شود. براساس منابع، در طی جوانه‌زنی بذور، آمیلازها قادرند به - مثابه اندوآنزیم (آلfa آمیلاز) یا اگزوآنزیم (بتa آمیلاز) با اتصال به باندهای ارتوگلیکوزیدی آمیلوز، که یک پلی ساکارید ذخیره‌ای در بذور انواع گیاهان است، نقشی کلیدی را در متابولیسم کربوهیدرات‌های بذور در حال جوانه‌زنی ایفا کنند (Farooq et al., 2007; Muralikrishna & Nirmala, 2005; Kossman & Lloyd, 2000). این فرایندها تجزیه نشاسته را میسر و انرژی لازم برای جوانه‌زنی و متعاقب آن رشد ساقه و ریشه را تأمین می‌کنند (Dehghanpour et al., 2011). تحقیقات Lespinay و همکاران (2010) نشان داد که پرایمینگ سبب افزایش سنتز پروتئین، تولید و فعال شدن آنزیم‌هایی نظیر آلfa آمیلاز و بتa آمیلاز در جنین می‌شود.

در خاک میسر است که روش اول از همه مقرون به صرفه تر و مؤثرتر ارزیابی میشود (Farooq & Kadambot, 2012).

از نظر نوع جلبک استفاده شده در پرایمینگ نیز برخی تفاوت‌ها میان فاکتورهای ارزیابی شده مشاهده شد، به نحوی که افزایش فعالیت آنزیم‌های آلفا و بتا آمیلاز بر اثر تیمار با جلبک *Spirulina* با یا بدون محیط کشت و افزایش فعالیت آنزیم دهیدروژناز و نیز پروتئین کل سلولی بر اثر تیمار با جلبک *Chlorella* (در هر دو حالت) ملاحظه شد. همچنین، جلبک‌های *Dunaliella* نیز در افزایش مقدار قند احیاکننده به همراه محیط کشت بدون نمک، مؤثرتر از دیگر تیمارها بودند. بنابراین، به طور کلی، به نظر میرسد که از نظر نوع جلبک، تأثیری یک‌نواخت و مشابه بر کلیه شاخص‌های ارزیابی شده وجود نداشته و این شاخص‌ها به صورت مختلفی از تیمارهای جلبکی تأثیر پذیرفته‌اند. آزمایش‌های Haroun و Hussein در سال 2003، در پرایمینگ بذور *Lupinus termis* با سلول‌های دو نوع جلبک سبز-آبی نیز حاکی از وجود تفاوت میان دو نوع جلبک در افزایش فعالیت آنزیم‌های پروتئاز و آمینوترانسفراز بود، گرچه فعالیت آلفا آمیلاز بوسیله هر دو جلبک بطور یکسان افزایش یافت.

بررسی شاخص‌های جوانه‌زنی نیز دال بر برتری و تأثیر مثبت جلبک *Spirulina* در هر دو حالت جداشده یا در درون محیط کشت نسبت به دیگر تیمارها بوده، درحالی که درمورد شاخص‌های ارزیابی شده در گیاهچه‌های ۱۵ روزه حاصل از بذور پرایم-شده (طول و وزن خشک اندام‌ها)، این نتیجه به دست نیامد. در زمینه تأثیر سلول‌های زنده جلبک (در درون محیط کشت)، که در واقع شاید بتوان آن را نوعی بیوپرایمینگ دانست، تاکنون گزارشی ثبت نشده، اما برخی محققان تأثیرات مثبت عوامل زنده‌ای نظیر قارچ‌ها و باکتری‌ها یا در یکی دو مورد، تأثیر سوسپانسیون فیلتر شده جلبک سبزآبی یا کلاً عصاره جلبکی را بر جوانه‌زنی بذور گیاهی بررسی و افزایش درصد و سرعت جوانه‌زنی را گزارش کرده‌اند (Kumar & Sahoo, 2011; Zhang & Ervin, 2004, 2008; Haroun & Hussein, 2003). در واقع، سرعت جوانه‌زنی شاخصی است که در صورت بالا رفتن، میتواند در سبز شدن یکنواخت کشت و نیز استقرار موفق گیاهچه‌های تولیدشده از بذور مؤثر باشد (Harris, 1996). بنابراین، افزایش سرعت

روژنازها میتواند معیاری برای viability یا فعالیت‌های حیاتی بذور به شمار آید (ISTA, 1985). نتایج حاصل از این تحقیق، میزان فعالیت آنزیم‌های دهیدروژناز در بذور پرایم شده را در تمام تیمارها بالاتر از شاهد نشان داد و در باب میزان تأثیر تیمارها نیز الگویی مشابه با آنزیم‌های آمیلازی مشاهده شد.

در صورتی که بیان فعالیت آنزیم‌های ارزیابی شده به منزله بخشی از مجموعه پروتئینی کل سلول، برحسب واحد بر میکروگرم پروتئین صورت گیرد، برتری قابل توجه مقادیر فعالیت آنزیم‌ها در تیمارهای ۸ تا ۱۳ یعنی مجموعه تیمارها با گونه‌های جلبکی *Dunaliella* نسبت به شاهد و نیز نسبت به تمام تیمارهای دیگر مشاهده میشود (داده‌ها نشان داده نشده‌اند) این امر درواقع نتیجه منطقی کم بودن مقدار پروتئین کل در این تیمارها (شکل D) است و انتظار میرود که با بالا بودن فعالیت آنزیم‌های آمیلازی در تیمارهای ۸ تا ۱۳ و در نتیجه عملکرد آنها، مقدار قند کل و قندهای احیاکننده تولید شده نیز بیشتر از تیمارهای شماره ۳ و ۱ باشد. بررسی نتایج به دست آمده (شکل‌های E و F) این نظر را تأیید نمیکند، به نحوی که مقادیر قند کل و قندهای احیاکننده، در تیمار ۳ بیش از همه و سپس در تیمار شماره ۱ مشاهده میشود. بنابراین به نظر میرسد که در این مورد، بیان فعالیت آنزیم برحسب یونیت فعالیت آنزیم بر وزن خشک، بتواند امکان استدلال‌های صحیح‌تری را فراهم کند (شکل‌های A، B و C).

مقایسه نمودارهای فعالیت آنزیم‌های آمیلاز (برحسب یونیت بر گرم وزن خشک) با مقدار قند احیاکننده و نیز قند کل حاکی از آن است که تفاوت میان تیمارها در مقدار قند، بیشتر از تفاوت موجود میان آنها در فعالیت آنزیم‌های آمیلاز است. یک دلیل احتمالی آن است که آنزیم‌های دخیل دیگر در تجزیه نشاسته، که در این تحقیق ارزیابی نشده‌اند (مثلاً آلفا گلوکوزیدازها)، از راه‌های متفاوتی تحت تأثیر تیمارهای پرایمینگ واقع شده باشند و در نهایت تفاوت‌های بیشتری در مقدار قند تولید شده مشاهده شود.

به هر حال برتری تیمار شماره ۳ و سپس شماره ۱، دال بر تأثیر مثبت محیط کشت‌های فاقد نمک و نیز تأثیر مثبت عناصر کم-مصرف و پرمصرف بر بذور است که قادر به ایجاد پتانسیل اسمزی مشخص در محیط پرایمینگ بذور نیز بوده‌اند. بررسی منابع نشان میدهد که درمورد گیاهان زراعی، استفاده از عناصر کم مصرف، به صورت پرایمینگ بذور، اسپری کردن سطحی برگ و نیز استفاده

زنی و رشد گیاهان عالی شوند (Misra & kaushik, 1989). شاخص‌های جوانه‌زنی (شکل ۲) جز در باب تیمار جلبک *Chlorella* (تیمار ۷ نسبت به ۶) این برتری را نشان ندادند.

نتیجه‌گیری

با وجود آنکه سوابق استفاده از قارچ‌ها و باکتری‌ها در پیش تیمار بذور در برخی گزارش‌ها وجود دارد، اما در زمینه استفاده از جلبک‌ها به منظور پرایمینگ، تعداد بسیار معدودی گزارش موجود است. در این تحقیق، از جلبک‌ها به عنوان منابع غذایی و معدنی و نیز از مجموعه‌ای از عناصر پرمصرف و کم مصرف در قالب محیط کشت کامل برای پرایمینگ بذور زرین گیاه و شکست خواب آن استفاده شد. نتایج به دست آمده تأثیر مثبت تیمارها را بر فعالسازی و تحریک فعالیت‌های متابولیکی و آنزیمی مرتبط با جوانه‌زنی در بذر نشان داد. تأثیر محیط کشت فاقد نمک از بقیه تیمارها بیشتر بود و تیمارهای جلبکی نیز به طرق مختلفی بر بذر تأثیرات محرک داشتند. افزایش نمک در محیط کشت سبب کاهش فعالیت‌های آنزیمی شد و حضور جلبک در برخی موارد آن را تشدید کرد. در موقعیت فقدان نمک، تأثیر مثبت حضور جلبک در محیط کشت از تأثیر سوسپانسیون فیلترشده جلبکی بیشتر بود.

سپاسگزاری

از معاونت پژوهشی دانشگاه لرستان به جهت پشتیبانی مالی پروژه تشکر می‌گردد.

REFERENCES

- Abbasian, A. and Moemeni, J. 2013. Effects of salinity stress on seed germination and seedling vigor indices of two halophytic plant species (*Agropyron elongatum* and *A. pectiniforme*). – Int. J. Agri. Crop Sci. 5: 2669-2676.
- Albalasmeh, A.A., Berhe, A.A. and Ghezzehei, T.A. 2013. A new method for rapid determination of carbohydrate and total carbon concentrations using UV-spectrophotometry. – Carbohydr. Poly. 97, 253-261.
- Allen, P.S. and Meyer, S.E. 2002. Ecology and ecological genetics of seed dormancy in downy brome. – Weed Sci. 50: 241-247.
- Alvarado, C., Álvarez, P., Puerto, M., Gausserès, N., Jiménez, L. and De la Fuente, M. 2006. Dietary supplementation with antioxidants improves functions and decreases oxidative stress of leukocytes from prematurely ageing mice. – Nutr. 27: 767-777.

جوانه‌زنی در اکثر تیمارهای اعمال شده در این تحقیق، میتواند نتیجه‌ای مثبت ارزیابی شود.

تأثیر پرایمینگ بر طول ساقه‌چه و ریشه‌چه در همه موارد به صورت تأثیر مثبت و افزایشی نسبت به شاهد، نمایان شد که در تیمار شماره ۳، در اکثر موارد برتری نشان داد. اما وزن خشک ریشه‌چه تحت تأثیر تیمارها کاهش یافت و در ساقه‌چه نیز علیرغم افزایش معنی‌دار نسبت به شاهد، مقدار افزایش‌ها بسیار اندک بود. به نظر میرسد علاوه بر وجود تفاوت در میزان حساسیت ساقه و ریشه به عوامل محیطی، احتمالاً تسریع رشد طولی ساقه و ریشه بتواند عاملی برای وقوع پدیده رقت ترکیبات در حین تقسیمات سلولی به حساب آید و سبب عدم افزایش وزن خشک ریشه و ساقه باشد (Kleinegris et al., 2011; Alvarado, et al., 2006).

در غالب مواردی که مقدار زیادی نمک، یعنی ۰/۶ درصد، در محیط کشت وجود داشت (تیمارهای ۹ و ۱۲)، حضور جلبک در تیمار پرایمینگ به همراه محیط کشت، سبب کاهش آثار منفی نمک، بر فعالیت آنزیم‌ها و نیز شاخص‌های ارزیابی شده بذر نشد، بلکه در مواردی نیز آن را تشدید کرد (شکل ۱ و جدول ۱، تیمارهای ۹ و ۱۲ در قیاس با تیمار ۲). در این زمینه، تأثیر منفی جلبک *D. bardawil* بیشتر از *D. IR-1* بود. در واقع، بررسی‌ها نشان داده‌اند سلول‌های جلبکی قادر به ترشح برخی ترکیبات نظیر پلی‌پپتیدها، پلی‌ساکاریدها، هورمون‌ها و ویتامین‌ها به درون محیط کشت غذایی هستند که بسته به نوع سلول و ویژگی‌های محیطی به‌ویژه موقعیت تنشی نظیر حضور نمک، میتوانند متفاوت باشند و به طرق متفاوتی نیز عمل کنند (Marsalek & Rojickova, 1996). این ترکیبات حتی ممکن است برخی عناصر معدنی را از دسترس بذر خارج کنند.

اما نتایج نشان می‌دهد که در غیاب نمک، تیمارهایی که حاوی جلبک به علاوه محیط کشت بوده‌اند، نسبت به تیمار با صرفاً سلول‌های جلبکی، تأثیر مثبت بیشتری در افزایش فعالیت آنزیم‌ها و مقدار قندها داشته‌اند (شکل ۱). به عبارتی حضور جلبک در این وضعیت سبب بهبود و تشدید تأثیرات مثبت محیط کشت شده است. این موارد را میتوان در تیمار ۵ نسبت به ۴، تیمار ۷ نسبت به ۶، تیمار ۱۰ نسبت به ۸ و تیمار ۱۳ نسبت به ۱۱ مشاهده کرد. بررسی‌ها نشان داده که جلبک‌های سبز-آبی ممکن است بتوانند به‌واسطه تولید ترکیبات تسریع‌کننده رشد موجب تحریک جوانه-

- Bebawi, F.F., Eplee, R.E. and Norris, R.S.** 1984. Effects of seed size and weight on witch weed (*Striga asiatica*) seed germination emergence and host parasitization. – Weed Sci. 32: 202-205.
- Beck, E. and Ziegler, P.** 1989. Biosynthesis and degradation of starch in higher plants. – Annu. Rev. Plant Physiol. and Plant Mol. Biol. 40: 95-117.
- Bernfeld, P.** 1955. Amylases: alpha and beta methods. – Method. Enzymol. 1: 149-158.
- Black, M., Corbineau, F., Grzesik, M., Guy, P. and Come, D.** 1996. Carbohydrate metabolism in the developing and maturing wheat embryo in relation to its desiccation tolerance. – J. Exp. Bot. 295: 161-169.
- Bradford, M.** 1979. A rapid and sensitive method for quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. – Anal. Biochem. 72: 248-254.
- Brune, D.E.** 2011. Aquaculture, algae and biofuels; three decades of microalgae lessons. – Southeast Bioenergy Conference.
- Caffagni, d.e., Camargo, E., Casali, C.A., Lombardi, A.T. and Lima, M.I.S.** 2015. Coupling microalgal cultures with hydroponics: Prospection for clean biotechnology processes. – J. Algal. Biomass. Util. 6: 88-94.
- Castro, R.D., van Lammeren, A.A., Groot, S.P., Bino, R.J. and Hilhorst, H.W.** 2000. Cell division and subsequent radicle protrusion in tomato seeds are inhibited by osmotic stress but DNS synthesis and formation of microtubular cytoskeleton are not. – Plant Physiol. 122: 327-335.
- Chang, Y.D., Lee, C.H., Song, J.S. and Hwang, J.K.** 2009. Several factors affecting on seed germination of *Dracocephalum argunense* Fischer ex Link. – Korean J. Plant Res. 22: 236-241.
- Cordell, G.A., Beecher, C.W.W. and Pezzuoto, J.M.** 1991. Can ethnopharmacology contribute to the development of new anticancer drugs? – J. Ethnopharmacol. 32: 117-133.
- Cox, P.A. and Balick, M.J.** 1994. The ethnobotanical approach to drug discovery. – Scient. Amer. 270: 82-87.
- Debeaujon, L., leon kloosterziel, K., Kloosterziel, M. and Koornneef, M.** 2000. Influence of the testa on seed dormancy. Germination and longevity in *Arabidopsis*. – Plant Physiolol. 122: 403-413.
- Dehghanpour, A., Farashah, H., Tavakkol-Afshari, R., Sharifzadeh, F. and Chavoshinasab, S.** 2011. Germination improvement and [alpha]-amylase and [Brta]-1,3-glucanase activity in dormant and nondormant seeds of Oregano (*Origanum vulgare*). – Aust. J. Crop Sci. 5: 421-427.
- De Lespinay, A., Lequeux, H., Lambillotte, B. and Lutts, S.** 2010. Protein synthesis is differentially required for germination in *Poa pratensis* and *Trifolium repens* in the absence or in the presence of cadmium. – Plant Growth Regul. 61: 205-214.
- Dewir, Y.H., El-Mahrouk, M.E. and Naidoo, Y.** 2011. Effects of some mechanical and chemical treatments on seed germination of *Sabal palmetto* and *Thrinax morrisii* palms. – Aust. J. Crop Sci. 5: 245-250.
- Egley, G.H.** 1984. Ethylene, nitrate and nitrite interactions in the promotion of dark germination of seeds. – Ann. Bot. 53: 833-840.
- Extension, A.** 2015. Organic seed treatments and coatings. Available on: <http://www.extension.org/80/pages/18952/organic-seed-treatments-and-coatings>.
- Farooq, M., Basra S.M. and Ahmad, A.N.** 2007. Improving the performance of transplanted rice by seed priming. – Plant Growth Regul. 51: 129-137.
- Farooq, A.W. and Kadambot, H.M.S.** 2012. Micronutrient application through seed treatments-a review. – J. Soil Sci. Plant Nutr. 12: 125-142.
- Gealy, D.R. and Young, F.L.** 1985. Germination of may weed (*Anthemis cotula*) achenes and seed. – Weed Sci. 33: 69-73.
- Gohari, A., Saeidnia, S., Matsuo, K., Uchiyama, N., Yagura, T. and Michiho, K.** 2003. Flavonoid constituents of *Dracocephalum kotschy* growing in Iran and their trypanocidal activity. – J. Nat. Med. 2003: 57: 250-252.
- Golshani, S., Karamkhani, F., Monsef Esfehiani, H.R. and Abdollahi, M.** 2004. Antinociceptive effects of the essential oil of *Dracocephalum kotschy* in the mouse writhing test. – J. Pharmaceutical. Sci. 7: 76-9.
- Guttridge, C.G. and Bright, S.E.** 1978. Accelerating and synchronising germination of strawberry seeds by osmotic pretreatment. – Euphytica 27: 843-848.
- Halmer, P.** 2000. Commercial seed treatment technology. In: Black, M. and Bewley, J. D (Eds.) Seed Technology and its Biological Basis. – Sheffield Academic Press, Sheffield 257-286.
- Haroun, S.A and Hussein, M.H.** 2003. The Promotive effect of algal biofertilizers on growth, protein pattern and some metabolic activities of *Lupinus termis* plants grown in siliceous soil. – Asian J. Plant Sci. 2: 944-951.
- Harris, D.** 1996. The effects of manure, genotype, seed priming, depth and date of sowing on the emergence and early growth of *Sorghum bicolor* L. Moench in semi-arid Botswana. – Soil Tillage Res. 40: 73-88.
- Hosseini, H.R., Chehrizi, M., Mahmoodi Soresani, M., Nabati Ahmadi, D. and Sorkhe, K.** 2013. Autotetraploidy induction and seed quality comparison between diploid and tetraploid Madagascar periwinkle (*Catharanthus roseus* cv. *rosea*) seedlings. – Int. J. Agronomy. Plant Production 4: 212-216.
- ISTA, 1985.** International seed testing association. –ISTA Handbook on Seedling Evaluation.
- Jalali, A. and Jamzad, Z.** 1999. Red data book of Iran. – Research Institute of Forests and Rangelands Iran, Tehran. 748p.
- Jahaniani, F., Ebrahimi, S.A., Rahbar, R.N. and Mahmoudian, M.** 2005. Xanthomicrol is the main cytotoxic component of *Dracocephalum kotschyii* and a potential anticancer agent. – Phytochem. 66: 1581-1592.
- Johnson, M.K., Johnson, E.J., Macelroy, R.D., Speer, H.L. and Bruff, B.S.** 1968. Effects of salts on halophilic alga *Dunaliella viridis*. – J. Bacteriol. 95: 1461-1468.
- Jones, J.D., Burneth, P. and Zollman, P.** 1999. The glyoxylate cycle does it function in the dormant or active seed. – Comparative Biochem. Physiolol. B- Bioc-hem. Mol. Bio. 124: 177-179.
- Kader, M.A.** 2005. A comparison of seed germination calculation formulae and the associated of re-sulting data. – Royal Society of New South Wales 135: 65-75.

- Kashem, M.A., Sultana, N., Samanta, S.C. and Kamal, A.M.A. 1995. Starch, sugar, amylase and invertase activity in the germinating seeds of modern Wheat varieties. – J. National. Sci. Council of Sri Lanka 23: 55-61.
- Kleinegris, D.M.M., Janssen, M., Brandenburg, W.A. and Wijffels, R.H. 2011. Continuous production of carotenoids from *Dunaliella salina*. – Enzym. Microbial. Technol. 48: 253-259.
- Keiffer, C. and Ungar, I. 1997. The effect of extended exposure to hypersaline conditions on the germination of five inland halophytespecies. – Am. J. Bot. 84: 104-111.
- Kittock, D.L. and Law, A.G. 1968. Relationship of seedling vigour to respiration and tetrazolium chloride reduction by germinating wheat seeds. – Agronomy 60: 286-288. 169-202.
- Kohli, R.K., Batish, D. and Singh, H.P. 1997. Allelopathy and its implications in agroecosystems. – J. Crop Prod. 1: 169-202.
- Kossmann, J. and Lloyd, J. 2000. Understanding and influencing starch biochemistry. – Critical Rev. Biochem. Mol. Biol. 35: 141-196.
- Kumar, G. and Sahoo, D. 2011. Effect of seaweed liquid extract on growth and yield of *Triticum aestivum* var. Pusa Gold. – J. App. Phycol. 23: 251-255.
- Lu, Y. and Sharkey, T.D. 2004. The role of amylomaltase in maltose metabolism in the cytosol of photosynthetic cells. – Planta 218: 466-473.
- Mani, U.V., Iyer, U.M., Dhruv, S.A., Mani, I.U. and Sharma, K.S. 2008. Therapeutic utility of *Spirulina*. In *Spirulina in Human Nutrition and Health*. Edited by: Gershwint ME, Belay A. Boca Raton. – CRC Press 71-99.
- Marsalek, B. and Rojickova, R. 1996. Stress factors enhancing production of algal exudates: a potential self-protective mechanism? – Verlag der zeitschrift fur Naturforschung 51: 9-10.
- Miller, G.L. 1959. Use of dinitrosalicylic acid reagent determination reducing sugar. – Anal. Chem. 31: 426-428.
- Misra, S. and Kaushik, B.D. 1989. Growth promoting substances of cyanobacteria I. Vitamins and their influence on rice plant. Proc. Indian Natl Sci. Acad. 55: 295-300.
- Muralikrishna, G. and Nirmala, M. 2005. Cereal alpha amylases: an overview. – Carbohydr. Polym. 60: 163-173.
- Niittyla, T., Messerli, G., Trevisan, M., Chen, J., Smith, A.M. and Zeeman, S.C. 2004. A previously unknown maltose transporter essential for starch degradation in leaves. – Sci. 303: 87-89.
- Oaikhena, E.E., Ajibade, G.A. and Bello, J.A.M. 2013. Dehydrogenase enzyme activities in germinating Cowpea (*Vigna Unguiculata* (L) Walp). – J. Biol. Agri. Health 3: 32-36.
- Ogawa, M, Hanada, A., Yamauchi, Y., Kuwahara, A. and Kamiya, Y. and Yamaguchi S. 2003. Gibberellin biosynthesis and response during *Arabidopsis* seed germination. – The Plant Cell 15: 1591-1604.
- Rechinger, K.H. 1986. Labiatae in Flora Iranica. Akademische Druck Verlagsantalt, Graz, Aust. 150.
- Robert, K.M., David, A.B., Katheleen, M.B, Peter, J.K., Victor, W.R. and Weil P.A. 2009. Harper's illustrated biochemistry. – Biol. Oxidation. 28th Edition 12: 99-100.
- Saeidnia, S., Gohari, A.R., Uchiyama, N., Ito, M., Honda, G. and Kiuchi, F. 2004. Two new monoterpene glycosides and trypanocidal terpenoids from *Dracocephalum kotschy*. – Chem. and Pharmaceut. Bullt 52: 1249-1250.
- Shariati, M. and Lilley R.M. 1994. Loss of intracellular glycerol from *Dunaliella* by electroporation at constant osmotic pressure - subsequent restoration of glycerol content and associated volume changes. – Plant Cell Environ. 17: 1295-1304.
- Singh, A., Srivastava, S. and Singh, H.B. 2007. Effect of substrates on growth and shelf life of *Trichoderma harzianum* and its use in biocontrol of diseases. – Bioresource Technol. 98: 470-473.
- Tang, G. and Suter, P.M. 2011. Vitamin A, nutrition, and health values of algae: *Spirulina*, *Chlorella*, and *Dunaliella*. – J. Pharmacy. Nutr. Sci. 1: 111-118.
- Xie, X., Zhang, Z. and Hanzlik, S. 2007. Salicylic acid inhibits gibberellin-induced alpha-amylase expression and seed germination pathway involving an abscisic acid inducible WRKY gene. – Plant Mol. Biol. 64: 293-303.
- Younis, A.F. and Hatata, M.A. 1971. Studies on the effects of certain salts on germination, on growth of root and on metabolism. I. Effects of chlorides and sulfates of sodium, potassium and magnesium on germination of wheat grains. – Plant and Soil 34: 183-200.
- Yaklich, R.W. and Orzolek, 1977. Effect of poly ethylene glycol-6000 on pepper seed. – Hort Sci. 12: 263-264.
- Zargari, A. 1990. Medicinal Plants. 4th ed. – Tehran University Publications, Tehran 42-45.
- Zhang, X.Z. and Ervin, E.H. 2004. Cytokinin-containing seaweed and humic acid extracts associated with creeping bentgrass leaf cytokinins and drought resistance. – Crop Sci. 44: 1737-1745.
- Zhang, X.E. and Ervin, H. 2008. Impact of seaweed extract-based cytokinins and zeatin riboside on creeping bentgrass heat tolerance. – Crop Sci. 48: 364-370.

Ghannad, R., Akbari, F. and Madadkar Haghjou, M. 2017. Effects of blue-green and green algae *Spirulina*, *Chlorella*, *Dunaliella* and minerals on the stimulation of metabolic and biochemical processes of germination in *Dracocephalum kotschy* Boiss. seeds. – Nova Biol. Rep.: 3: 295-307.

قناد، ر.، اکبری، ف. و مددکار حق جو، م. ۱۳۹۵. اثر جلبک‌های سبز-آبی و *Dunaliella*، *Chlorella*، *Spirulina* و عناصر معدنی بر تحریک فرایندهای متابولیکی و بیوشیمیایی جوانه‌زنی بذر زرین‌گیاه (*Dracocephalum kotschy* Boiss.) – یافته‌های نوین در علوم زیستی ۳: ۲۹۵-۳۰۷.

۲۹۵